

Babits Mihály:

Zsoltár gyermekhangra

*Az Úristen őriz engem
mert az ő zászlóját zengem.*

*Ő az Áldás, Ő a Béke
nem a harcok istensége.*

*Ő nem az a véres Isten:
az a véres Isten nincsen.*

*Kard ha csörren, vér ha csobban,
csak az ember vétkecs abban.*

*Az Úristen örök áldás,
csira, élet és virágzás.*

*Nagy, süket és szent nyugalma
háborúkat meg se hallja.*

*Csendes ő míg mi viharunk
békéjét nem bántja harcunk.*

*Az Úristen őriz engem,
mert az Ő országát zengem.*

*Az Ő országát, a Békét,
harcainkra süketségét.*

*Néha átokkal panaszlom
de Ő így szól: "Nem haragszom!"*

*Néha rángatom, cibálom: -
tudja hogy csak őt kívánom.*

*Az is kedvesebb számára,
mint a közömbös imája.*

*Az Úristen őriz engem
mert az Ő zászlóját zengem.*

*Hogy daloljak más éneket,
mint amit Ő ajkamra tett?*

*Tőle, Hozzá minden átkom:
hang vagyok az Ő szájában.*

*Lázás hang talán magában:
kell a szent Harmóniában.*

*S kell, hogy az Úr áldja, védje
aki azt énekli: Béke!*

VIRÁGVASÁRNAPI GONDOLATOK

A békekirály

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, Bétfagéhez és Betániához, az Olajfák hegyénél Jézus elküldött tanítványai közül kettőt, és így szólt hozzájuk: Menjete be az előttek lévő faluba, és amint beértek, találko egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült soha senki: oldjátok el, és hozzátok ide! Ha pedig valaki szólna nektek: Miért teszitek ezt? – mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi. Azok elmentek, megtalálták a szamárcsikót az ajtó elé kötve kinn az utcán, és eloldották. Az ott álldogálók közül néhányan megkérdezték tőlük: Mit csináltok, miért oldjátok el a szamárcsikót? Ők pedig úgy válaszoltak, ahogyan Jézus mondta, és elengedték őket. Elvitték tehát Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, ő pedig felült rá. Márk 11:1-7.

Az Úr Jézus tudatosan szervezi meg a bevonulását a fővárosba. Szamárcsikót kér, nem lovat. Ez önmagában egy prófétai beteljesedés: „Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, szamárcsikó hátán.” Zak 9:9

Ezzel Jézus egy kijelentést tesz. Ő a Messiás. Nem katonai forradalmárként érkezik, mint ahogy sokan elvárták volna tőle, hanem békekirályként, szamárcsikó hátán. Forradalmat hozott de másképp.

Tanítványainak később az utolsó vacsoránál ezt mondta: Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen! János 14:27.

A világ akkor is és ma is forradalmárokat vár, akik gazdasági jólétet és poli-

itikai biztonságot ígérnek. Sőt, a mi szűkebb krisztushívó világunkban is van egy elképzelésünk arról, hogyan kellene megváltson minket a Megváltó. (bocsánat a szójátékért). Sokan olyan Jézust szeretnének, aki megnyugtat, aki kismít minden konfliktust, aki harmóniát teremt és mindezt megvalósítja anélkül, hogy bármit is megzavarna abból ami a békétlenségünket okozza.

Ő nem azért jött, hogy békén hagyjon minket. Az Ő jelenléte leleplez. Felszínre hozza az indítékokat. Megmutatja, mi van a vallásos máz mögött. Amikor Krisztus belép az életünkbe, nem vigaszt hoz először, hanem konfrontációt. Rámutat a büszkeségünkre, a rejtett bűneinkre, az önigazultságunkra. Előbb feltárja a békétlenségünket okozó elfertőzött sebet. Olyan ő mint a jó orvos amikor leültet és közli veled a tesztek alapján, hogy baj van és műtetre lesz szükség. Nem nyugtat meg azt mondván, hogy ne aggódj majd jóra fordul minden, légy békében. Hanem inkább felzaklat és felkészít a gyógyulásra. Nem tüneteket kezel fájdalomcsillapítókkal hanem a betegség gyökeréhez nyúl.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8.

*Detroit - Mini Youth Conference
City Upon a Hill - JF Kennedy*

Virágvasárnapi írásaink

*1848. március 15. Petőfi naplójából
Kossuth szobor avatás, Cleveland*

Sierra Leone - Füredi Projekt

125. éves jubileum Munkácson

Az Újszövetség kulcsszavai (5)

Szűcs Sándor + Deák József +

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a
mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alenök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
2306 David Ave.
Parma, OH, 44134
zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
1709 Moran
Lincoln Park, MI 48146
rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

Az idén március utolsó vasárnapjával kezdődik üdvösségünk történetének legnagyobb eseménysora - a *virágvasárnap* - ez a főtémánk. Írásainkban megemlékezünk a *48-as szabadságharc*ról is. Ennek során egy 100 évvel ezelőtti clevelandi fényképet és egy Békehírnök cikket is közlünk. Két beszámolót is olvashatunk. A magyar baptista misszió a kárpátaljai *Munkács*on 125 éve kezdődött; a másik az Úrhoz költözött misszionáriusunk, *Füredi Kamilla* nevéhez kapcsolódik - olvasóink felismerik majd a képeket, körülményeket, ha emlékeznek Füredi testvérnő újságunkban megjelent beszámolóira.

Az *Újszövetség kulcsszavai* sorozatunkban az ötödik szó a „szótér”, magyarul üdvözítő, szabadító, megmentő, megtartó. Az előttünk álló ünnepsor lényegét fogalmazza meg *Nemeshegyi-Horvát Anna* szómagyarázata. „... van, aki megment, és van, aki megmentésre szorul.” Jézus a Szabadító, mi vagyunk a megmentésre szorulóak. Ezzel is kapcsolatosak a következő soraim.

Terjed az üdvösség jó híre?

A Megváltó utolsó szavai tanítványai számára az u.n. „*misszió parancs*” volt (Mt és Mk vége, ApCsel 1,8). Engedelmesek voltak, s elindult az evangélium „világhódító” útjára. Ma már „*a föld végső határáig*” is eljutott a szabadítás jó híre. *Iránba* is. Egy 2018-as felmérés szerint az iráni emberek a legfogékonyabbak az evangéliumra; a keresztyénység minden más országnál gyorsabban terjed Iránban, az üldözések ellenére. Általában 1 millió keresztyénről tudnak a missziós társaságok, de 5 millióról is írnak. Legtöbbször házi összejövetelek formájában vagy „földalatti” közösségekben élnek a gyülekezetek. Vagyis, **az iráni tanítványok teszik a dolgukat, beszélnek a Szabadító Jézusról, terjesztik az evangéliumot.** De vajon a fogékony irániak hallgatnak-e rájuk ezen a húsvéton, amikor a keresztyén Amerika bombái robbannak városaikban? Nem elősegíti, hanem akadályozza az evangélium terjedését ez a háború - bármilyen csomagolásban találják azt nekünk. Mivel a nekem is szóló jézusi parancsot akadályozza, ezért kell szólnom ellene.

És vajon „ittthon” Amerikában elősegíti-e az evangélium terjedését ez a háború, és egyáltalán a mai politika? Kizárólag azért kérdezem ezt, mert úgy látom, hogy a „*misszió parancs*” ellenében hat az állam és az egyház közötti egyre szorosabb kapcsolat. Amikor az „evangelikal” tömegek, élükön az elnök körül udvarló lelkészek imádsága kí-

ESEMÉNYNAPTÁR

IFJÚSÁGI KONFERENCIA
május 22-24. Venice, FL

KÖZGYŰLÉS

július 3-5. Ráma tábor

Ifjúsági tábor: június 29 - július 3.

Gyerektáborozás: július 6-12.

Tervezési stádiumban: Ifjúsági
missziós út Erdélybe - augusztus 7-17.

Házassági konferencia, Ráma, szept. 2-7.

Őszi ifjúsági konferencia

New York október 9-11

EMABISZ vendégszolgálat
gyülekezeteinkben, október 6-21.

séri ezeket a talán világot is felforgató eseményeket, nem hallgathatok. *Nem az igazakat, hanem a bűnösöket hívja Jézus megtérésre* (Lk 5,32). Hogyan térnének meg a környezetünkben élő bűnösök, ha úgy érzékelik, és joggal, hogy nem Krisztust hirdetjük, hanem azzal együtt egy politikai ideológiát is? A baptisták kezdeményezésére (*Roger Williams, John Leland*) született meg és kapott helyet még az alkotmány első „kiegészítésében” is a „*Separation of Church and State*” elve. Az *Evangeliumi Hírnök szerkesztőjeként* kizárólag Krisztus zászlaja alatt (*Szabados Ádám*-tól kölcsönözve), a nagyhét győzelmes üzenetével kívánok tovább dolgozni, amíg megtart az Úr.

Aranykorú testvéreink

Kísérjük imádságainkkal azokat az idős testvéreinket, akik szövetségünk gyülekezeteibe tartoznak, vagy oda tartoztak, de a korrall járó gondok miatt új helyre költöztek - gyerekekhez vagy öregoththonba. Amíg itt vannak közöttünk, addig gondoljunk rájuk! Szívesen bővíteném ezt a névsort olyan testvérekkel, akik elérték, vagy meghaladták a 90-dik életévüket. Aki tud ilyenekről, kérem, hogy hívja föl rájuk a figyelmeimet.

Szeretettel gondolunk ezekre a testvérekre: *Bíró Kató* (97) dr. *Bíró László* lelkipásztor özvegye, *Drescher Friderika* (98), *Bíró Janka* (95), *Jakab György* (93), *Somogyi Irénke* (97), *Kerekes Lajos* (100) és *Terike* (90), *Előd László* (93), *Bíró György* (98), *Végh Dániel* (96), *Marosi Béla* (95), *Bicskei Magda* (90), *Daku Piroska* (99) és *Péter* (98).

Urunk áldása és oltalma kísérje idős testvéreink életét! (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

VIRÁGVASÁRNAP

folytatás az 1. oldalról

Ezért mondja Jézus a tanítványainak, hogy ő nem úgy adja a békességét, mint ahogyan a világ adja. Ezt megértetni jött Jézus az övéihez, ezért volt a virágvasárnapi bevonulás. Sajnos, ez a fajta mennyből hozott békesség akkor ott Jeruzsálem utcáin senkinek nem kellett. Vajon ma nekünk kell ez a békesség? Milyen békesség kell nekünk?

A hozsannázó tömeg és a templom

A sokaság az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! Máté 21:8-9.

Az emberek a felsőruháikat terítik Jézus elé. Pálmaágakat lengetnek. Kiáltják: „Hozsánna!” Idézük a 118. Zsoltárt. A tömeg királyként ünnepli Jézust. Segítséget, szabadítást remélnék. De hát nem is igazán Jézust ünneplik, hanem a saját reményeiket.

Lehet Jézust ünnepelni, miközben félreértjük Őt? Igen! Virágvasárnap az egyik legegységelműbb bizonyíték erre. Amint Jézus halad befele a városba a számarcsikón, a tömeg hangja lassan elhalkul. Miért? Azért, mert Jézus nem a királyi palota vagy a „parlament épülete” felé tart, hanem az Isten temploma felé. Ott van dolga.

Azután Jézus bement a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította, és ezt mondta nekik: Meg van írva: „Az én házatam imádság házána nevezik”, ti pedig rablók barlangjává tesztitek. Azután vakok és sánták mentek hozzá a templomba, és meggyógyította őket. Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltották: Hozsánna Dávid Fiának! – haragra lobbantak, és így szóltak hozzá: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig így válaszolt nekik: Hallom. Sohasem olvastátok: „Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet”? Máté 21:12-16.

Ma is a lelkünk templomával akar először foglalkozni. Mi azt szeretnénk ha a várost, a társadalmat, a pénztálcánkat, az egészségesünket és a politikát tenné rendbe. Amikor a lelkünk templomához érkezik Jézus, elfogy az ajkunkról a

hossánna. Szinte látom, ahogy az imént még lelkesedő tömeg keresi a felsőruhát az utca porában. Legalább azt kapjam vissza – gondolták sokan.

Észrevesszük, hogy miután Jézus kiűzte a templomból a pénzváltókat és a galambárusokat, csak azután volt lehetősége a vakoknak és a sántáknak öhozzá jönni és gyógyulni? Így van ez mindmáig. Előbb tisztuljon meg a templomod, aztán jöhet a gyógyulás, a szemek megnyílása és az igazi hozsánna. A gyermekek és a gyermekszívűek kezdtek el hozsannázni. Nem elvárásokkal hanem őszinte hódolattal csodálva a Messiás hatalmát amint gyógyít és helyreállít. Estére már csak a gyermekek és a gyermekszívű tanítványok maradtak Jézus közelében.

A meglátogatás ideje

Ez a virágvasárnap egyik legmegrendítőbb jelene. Miközben ünneplik, Jézus sír Jeruzsálem felett.

Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed előtt. Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid ostromfalat emelnek körülötled, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak, földre tipornak téged és fiaidat, akik falaid között laknak, és kő kövön nem marad benned, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét. Lukács 19:41-44.

Miért sír Jézus? Mert látja azt amit akkor még senki sem sejtett. Az övéi közzé jött. Krisztusban Isten maga látogatta meg a választott népét. De ők nem ismerték fel a meglátogatás idejét, a megváltás utolsó esélyét.

Isten szíve ma is fáj az elutasítás miatt. Sokak számára talán ez az utolsó lehetőség a megtérésre, a bűnök lerendezésére, a gyógyulásra. Talán ez az év, ez a hónap, ez a nap amikor még meglátogat az Isten Lelke az ígéken keresztül, esetleg nehéz és megszólító eseményeken keresztül.

Virágvasárnap kérdése: Felismerjük-e a meglátogatás idejét? Mert virágvasárnap egy határvonal. A döntések napja. A vezetők döntést hoznak, hogy meg kell ölni Jézust. A tömeg ajkáról hamar elfogy a hozsánna. Ez is egy döntés. A tanítványok pedig Jézussal maradnak. Ez volt a legjobb döntés.

Azt kívánom, hozzuk meg mi is a jó döntést, és csatlakozzunk Jézushoz, a békekirályhoz. Ha kell, akkor pedig ismételjük meg a régi döntésünket.

Lukács János

VIRÁGVASÁRNAP

*Olajágak hullnak Jézus elébe,
Pálmát lenget, úgy követi a népe.
Szamarhátan jön a béke Királya,
A hozsannát száz torok is kiáltja.*

*Ő az, aki jön az Úrnak nevében,
Akiről az Írás beszél ekképpen:
„Örülj, Sion, ímhol jó a Királyod,
Údvőt hoz, ha néki kapud kitárod!”*

*Én is, Uram, leborulok előtted,
Ajkaimról visszhangzik a dicséret;
Kitárom most nagy örömmel
a szívem,
Királyom vagy, te kormányozd
az életem!*

Hamar István

VIRÁGVASÁRNAP - HÚSVÉT UTÁN

Nézd, itt vonul a Feltámadott!

*vonul az egész világon át
utcáinkon templomainkban
Pesten Budán
Jeruzsálem utcáin
Jánoshalmán és Detroitban*

*nem számár hátán
nincs pálmaág
nincs hozsánna
csak Ő van
és Ő jön dicsőségesen
ragyogó kereszttel
üres sírral a vállán*

*itt jön
felém és feléd
mögötte virágvasárnap
nagypéntek
pálmaág kereszt
mind rá mutatnak*

*szívembe akar jönni
bár az egész világot átéri
ölelése*

*nincs tömeg
nincs számár
nincs pálmaág
csak Ő meg én
csak Jézus
a Feltámadott*

*én már csak Őt látom
csukott szemekkel
nyitott szívemmel is
s látom ugyan
de csak e fényen át
húsvétan át
virágvasárnapot
s a Golgotát*

Herjeczki Géza

1848. március 15. - részlet Petőfi Sándor naplójából:

„A *Pilvax* kávéházban azt határoztuk, hogy sorra járjuk az egyetemi ifjúságot. Először az orvosokhoz mentünk. Szakadt az eső, amint az utcára léptünk, s ez egész késő estig tartott, de a lelkesedés olyan, mint a görögtűz: a víz nem olthatja el.

Az orvosoktól a mérnökökhöz, majd a jogászokhoz vonult a számban és lelkesedésben egyaránt percenként növekedő sereg. *Jókai* fölolvasta a felhívást és a 12 pontot, s énvelem elszavalatták a *"Nemzeti-dal"*-t. Mindkettőt kitörő lelkesedéssel fogadták, s a refrénben előjövő *"esküszünk"*-öt mindannyiszor visszaharsogta az egész sereg, mely a téren állt.

Landerer nyomdájához mentünk, amely a legközelebb volt hozzánk, s a 12 pontot és a Nemzeti dalt rögtön nyomni kezdték. Délfelé elkészültek a nyomtatványok, s ezrenként osztották szét a nép között, mely azokat részeg örömmel kapkodta. Délután három órára gyűlést hirdettünk a múzeum terére, s a sokaság eloszlott.

A szakadó eső dacára mintegy 10000 ember gyűlt össze a múzeum elé, onnan a városházához mentünk. A tanácssterem megnyílt, s megtelt néppel. Rövid tanácskozás után a polgármester aláírta a 12 pontot. Óriási lelkesedés tört ki!...

– Budára! Budára! Nyitassuk meg *Táncsics* börtönét! Ezek voltak a nép leginkább és legtöbbször hallható kiáltásai. A válaszmány legalább húszezer ember kíséretében fölment Budára a helytartó tanácsához és előadta kívánatait. A nagyméltóságú helytartó tanács sápadt vala és reszketni méltóztatott, s öt pernyi tanácskozás után mindenbe beleegyezett. A katonaságnak kiadatott a tétlenségi rendelet, a cenzúra eltöröltetett, *Táncsics* börtönajtaja megnyílt. A rab író diadallal hozta át a töméntelen sokaság Pestre.

Ez volt március 15-e. Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszik a magyar történelemben.”

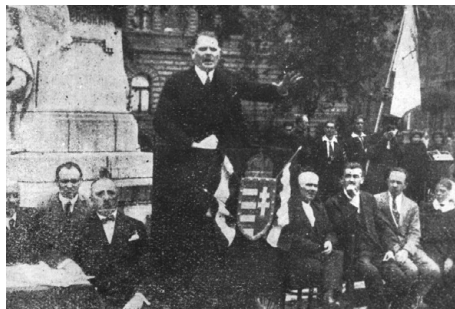
Vörösmarty Mihály: Szabadsajtó

*Kelj fel rab-ágyad kőpárnáiról,
Beteg, megszibbadt gondolat!
Kiáltis fel érzés! mely nyögél
Elfojtott, vérző szív alatt.*

*Oh, jöjtek ki, láncra vert rabok,
Lássátok a boldog, dicső napot.
S a honra, mely soká tűrt veletek,
Derűt, vigaszt és áldást hozzatok.*

Március 15-i ünnepi beszéd Amerikában - 100 évvel ezelőtt

„A kivándorolt magyarok óhaza iránti szeretetének és a magyar szabadság eszményéhez való ragaszkodásnak egyik jele volt az amerikai Kossuth- és Petőfi-szobrok emelése. Az *első Kossuth-szobrot* Clevelandban állították fel.

Somogyi Imre előadást tart a nemzeti ünnepén, 1926. március 15-én
Cleveland Ohióban (kép: Jó Pásztor, 2021.)

Itt 1926. március 15-én tízezer magyar jelenlétében Somogyi Imre mondott beszédet, és a baptisták nevében koszorúzott.” - (*Csontokba zárt tűz Dr. Somogyi Imre (Emericus) élete és munkája*, Budapest, 1982. 122. oldal)

Kötelességeink a lelki szabadság megóvásában

A lelki szabadság megóvása a keresztyén embernek egy igen fontos teendője. A veszélyek állandóan fenyegetik Krisztus megváltott gyermekét, hogy vagy az egyik vagy a másik csapdába beleesik és akkor nehezen megszerzett lelkiismereti szabadsága a sátán martaléka lesz, ő maga pedig fogságba esik.

Miként óvhatjuk meg tehát a legbiztosabban ilyen viszonyok között a lelki szabadságunkat? Ez csak egy módon lehetséges: Isten társaságában, a Szentlélek befolyása alatt.

[...]

Isten gyermekei most még e világban vannak, de már nem tartoznak hozzá, csak mint idegenek és bujdosók tartózkodnak itt. Állandóan várják hazahívásukat. Tanulják a mennyei nyelvet, gyakorolják magukat benne s egy magasabb megbízás sikeres elvégzése után átkelnek a Jordánon és bevonulnak az ígért földjébe. Addig is fenntartják jövődő hazájukkal állandóan az összeköttetést. A *Királyok Királya* áll levelezésben velük. De a levelezésen kívül egy láthatatlan szerkezetű rádió útján is értekeznek egymással folyamatosan. Ha baj vagy veszély fenyegeti a hívőket, a *Király Fia* nevében oltalmat kérnek és erő és hatalom adatik nekik. Tehát az Úrban hívó

és élő lelkek részére a *Jézus Krisztus*ban való lakozás bevehetetlen várat képez. *Az Úr pedig a Lélek s ahol az Úrnak a Lelke van, ott van a szabadság.*

A lelki szabadságnak az élvezése arra kötelez, hogy igazi és folytonos hálával teljünk meg Isten iránt. *„Áldozzál Istennek hálával és add meg a magasságban lakozó Istennek a te fogadásaidat. - Aki hálával áldozik, az dicsőít engem; aki az utait jól vezérli, megmutatom annak az Isten szabadítását.”* 50. Zsoltár 14. 23.

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nép vagytok és oly nép, melyet Isten sajátjának tart, hogy annak hatalmas dolgait hirdessétek, aki titeket a sötétségből az ő csodálatos világosságára elhívott.” Megváltott életünk tehát nem csupán szóbeli hálára kötelez minket, hanem egész életünket át kell adnunk az Úr rendelkezésére, hogy mindenekben dicsőíttessék az Ő szent neve. Az ilyen Istennek szentelt és bár hangtalanul is Istent hirdető életnek a szava - hangozzék az a földi hivatás bármely alacsony szószékéről - messzire elhat. Ilyen életű néppel, hívő sereggel meg lehet alapjában rendíteni a sátán hatalmát. Ilyen élet hatalmas gát gyanánt állna a bűn ellen, viszont egyengetné az utat a nagy Király és Evangéliuma előtt. Ellenben a Krisztus nevét viselő és meg nem szentelt élet csak akadály a Isten országa terjedésének. Az apostol is azt mondotta: *„Miattatok káromoltatik a pogányok között az Úrnak neve.”*

Önként értetődik, hogy az ilyen Istennek áldozott élet szellemi és anyagi áldozatot is készséggel hoz az Úr nevéért és halhatatlan lelkek megmentéséért. Minden megmentett léleknek lélekmentés a kötelessége és pedig minden tehetőségének igénybevételével. Csak ilyen módon szólhat neki egykor az Úr: *„Jól vagydon hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután.”* - Az idő rövid s ha nem használjuk ki bölcsen, egykor bánkódni fogunk. Imádkozzunk a Szentlélek bírásáért, mert ez az a só, amely súlyt és értéket ad életünknek. Szentlélekkel mindenki betelhet, aki komolyan, szívből óhajtja ezt. Az ilyen élet azután szabad, boldog és hasznos.

A négy szelek felől jöjj elő, lélek, és lehelj belénk életet, hogy mindnyáján mondhassuk az apostollal: *„Mert közülünk senki sem él önmagának, mert mi akár élünk, akár meghalunk: az Úréi vagyunk.”*

Beharka Pál, Békehírnök,
1926. március 20.

Beharka Pál (1874-1943) a baptista árvaház gondnoka, „az árvák atyja”, az Árvaházi Gyülekezet, azaz a későbbi Budai Baptista Gyülekezet lelkipásztora volt.

Σωτήρ

Az Újszövetség kulcsszavai (5) Σωτήρ – szótér: üdvözítő, szabadító, megmentő, megtartó

A karácsonytól húsvétig tartó időszak különösen alkalmas arra, hogy a Jézus Krisztussal kapcsolatos elnevezéseket számba vegyük. Így az elmúlt számban tárgyalt *Küriosz* – úr szó után egy másik, Jézus Krisztusra utaló újszövetségi szó következik: a *Szótér* – *Üdvözítő*, *Megmentő*, *Szabadító*.

János evangéliuma 4. részében így szól Jézus a samáriai asszonyhoz: „Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az *üdvösség* (σωτηρία - szotéria) a zsidók közül támad. De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádkozókat keres. (...) Az asszony így felelt: Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az, aki veled beszélek.” (22, 23, 25, 26 vers).

A samáriai asszonyt elsősorban az döbbenette meg, hogy Jézus a szívébe látott, megmondott mindent, amit tett – mégis szeretettel és elfogadással fordult felé. Bár voltak elméleti ismeretei egy majdani Messiás érkezéséről, a személyes találkozás lett igazán sorsdöntő számára. A samáriaiak közül sokan hinni kezdtek Jézusban az asszony bizonygátétele miatt, de amikor Jézus két napig velük maradt, még többen hittek benne: „Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ *üdvözítője* (σωτήρ - szótér).” (42. vers) A samáriai helyszín miatt, illetve a samáriaiak megvetettsége miatt különösen hangsúlyosá válik, hogy ezek az emberek a világ *üdvözítőjeként* hivatkoznak örá, ilyen módon saját magukra is érvényesnek tartják a Jézus által hozott *üdvösséget*.

Érdekes módon János első levelében is ilyen globális értelemben szerepel a szó: „mi láttuk, és bizonygát teszünk arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ *üdvözítőjéül* (σωτήρ - szótér).” (1 Jn 4,14)

De hogyan jutottunk idáig? Mit jelentett eredetileg a szótér szó?

A Biblián kívüli görög irodalomban a Σωτήρ nem kizárólag vallási szak kifejezés volt. A hétköznapi nyelvben is használták olyan személyekre, akik valamilyen veszélyből, háborúból, betegségből vagy szükséghelyzetből mentettek meg másokat. Istenek (pl. Zeus)

és uralkodók, hadvezérek is viselhették ezt a címet a hellén világban. A szó tehát eredetileg tág jelentéskörrel bírt: azt jelölte, aki életet ment, aki megőriz, aki kimenekít.

Nagy Sándor makedón uralkodó halála után óriási birodalma darabokra hullott, és az egyik utódja, az Egyiptomban uralkodó I. Ptolemaiosz (K.r.e. 367 – K.r.e. 282) például felvette ezt az istenekre – elsősorban Zeusra – utaló melléknevet, tehát Szabadítónak, Megváltónak, Megmentőnek kezdte magát hívni. A későbbiekben több hellenisztikus uralkodó is igényelte magának ezt a nevet.

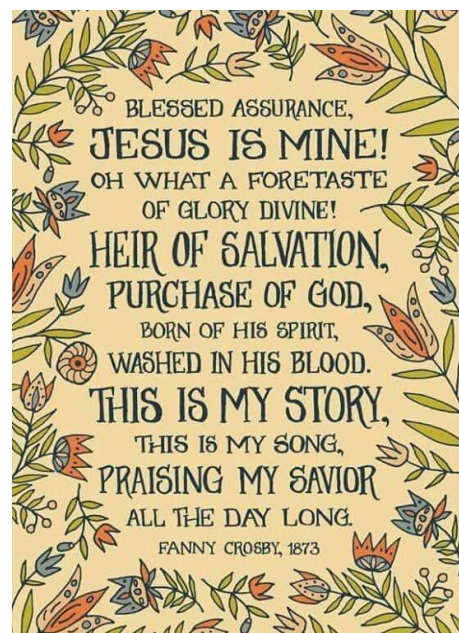
Az Újszövetség azonban ezt a kifejezést sajátos, elmélyített tartalommal tölti meg. Egyrészt utalhat magára Istenre is, aki a szabadítás végső forrása, ld Mária énekét: „ujjong az én lelkem *megtartó* (σωτήρ - szótér) Istenemben” (Lk 1,47). Pál apostolnál is megfigyelhetjük, hogy többször utal Istenre a szó: „a mi üdvözítő (σωτήρ - szótér) Istenünk” (1Timóteus 1,1 és 2,3; Titusz 1,3; 2,10 és 3,4); ugyanakkor Jézus Krisztusra is gyakran használja Pál apostol, például a következő köszöntésben: „Kegyelem és békeség Istentől, a mi Atyántól és Krisztus Jézustól, a mi *Üdvözítőnktől* (σωτήρ - szótér).” (Titusz 1,4) Éppen itt érdekes, hogy az előző versben Istenre használta az Üdvözítő szót, tehát mind az Atya, mind pedig a Fiú szerepe lényeges az üdvözítés művében, az Atya eltervezte, a Fiú pedig végbevitte. (A Szentlélek pedig személyessé teszi mindannyiunk számára.)

Amikor Jézust Szótérnek nevezi az Újszövetség, nem csupán egy földi beszedelemből való ideiglenes szabadításról beszél, hanem a bűntől és annak következményeitől való megváltásról. Lukács evangéliuma 2,11-ben az angyalok így hirdetik a pásztoroknak: „*Üdvözítő* (σωτήρ - szótér) született ma nektek, aki az *Ur Krisztus* (Khrisztosz küriosz), a Dávid városában.” Itt a *szótér* szó világosan összekapcsolódik a Messiás személyével, és egy olyan szabadítást jelöl, amely túlmutat minden politikai vagy fizikai megmenekülésen. Az agg Simeon is így szól a csecsemő Jézust megáldva: „meglátta szemem *üdvösségedet* (σωτηριόν - szotérion), melyet elkészítettél minden nép szeme láttára” (Lk 2,30).

A szó gyökere a σωζω (szódzó) ige, amely „megmenteni”, „megszabadítani”, „életben tartani” jelentéssel bír. Ez az ige gyakran szerepel az evangéliumokban: Jézus meggyógyít, megszabadít, és ezzel nemcsak testi, hanem lelki értelemben is „megment”.

Végül fontos látnunk, hogy a *Szótér* nem csupán egy cím, hanem kapcsolatot feltételez. A megmentés mindig személyes: van, aki megment, és van, aki megmentésre szorul. Ezért a szó nemcsak Jézus identitásáról szól, hanem az ember helyzetéről is. Aki felismeri saját elveszettségét, az értékeli igazán a *Szótér* személyét, és érti meg megváltó munkájának jelentőségét.

Nemeshegyi-Horvát Anna

A MEGVÁLTÁSRÓL, Ó, ZENGJETEK!

A megváltásról, ó, zengjétek,
Hogy Jézus minket úgy szeretett,
Elhagyva mennyet, s lejött hozzánk,
Fogadd ezért hálánk jó Atyánk!
Kar: Zengjen ajkunk arról, mit
velünk tett
Kárhozattól bennünket megmentett
Énekeljük: Isten a szeretet,
Fiát küldé, ki megváltott minket.

Zengj megváltásról, mit Ő rendelt,
Szívünk tiszta szeretettel telt,
Csak benne vetem a bizalmam,
Mert Nála örök a nyugalom.
Kar.

Énekeljétek a nagy üdvörl,
Mely széjjel árad a keresztről,
Megszentelve szent vére által.
Éneklek Neki vidámsággal.
Kar.

A megváltásról, ó, zengjétek,
Legnagyobb kincs ez, mely tietek.
Üdv-teli tenger s végtelen mély,
Melyben a lélek boldogan él.
Kar: Zengjen ajkunk arról, mit
velünk tett
Kárhozattól bennünket megmentett
Énekeljük: Isten a szeretet,
Fiát küldé, ki megváltott minket.
Ev. Karénekes 332.

Sierra Leone-i beszámoló a Fűredi Projektről

Két szürreális élménnyel szeretném kezdeni beszámolómat. Nem sokkal a megérkezésünk után, hajnali három órakor egy afrikai dzsungel közepén haladunk a helyi baptista szövetség Landcruiser terepjárójával. A sofőr a BBC-t hallgatja angolul. Miről van benne szó? Az áprilisi magyarországi választásokról. Az otthoni mínusz 15 fokról meg lehetett szabadulni és eljönni az itteni 30 fok feletti nyárba, de úgy látszik, van, ami elől még itt se tudunk elmenekülni... *Szimon Gergővel*, a Tantai Baptista Gyülekezet lelképásztorával, az M28 baptista külmisziós csapat vezetőjével, és feleségével *Rhodéval* jöttünk **Sierra Leonéba**, a **Fűredi projekt** érdekében kapcsolatokat teremteni. Egy hétig vagyunk itt, mindent megnézünk, amit megmutatnak. Ide visznek, oda visznek, falvak, iskolák, gyülekezetek, kórházak... és itt érkezünk el a második szürreális élményhez. Ahogy kézről kézre adnak, az egyik pillanatban már nem is baptisták között vagyunk, hanem egy metodista szemkórházban; be vagyunk öltöztetve védőöltözetbe, bemosakodva, és egy szemműtét kellős közepén figyeljük, amint éppen egy retinát varrnak össze. Az az érzés fog el: hát ide meg hogy kerültem?!

Nem véletlenszerűen jöttem ide, hanem egy magyar baptista szellemi előd, **Fűredi Kamilla (1951–2016)** nyomában járva. Ő egy nagy név az itteni hívők között.

Kamilla testvérnőt 1987-ben a *Kiskőrösi Baptista Gyülekezet* misszionáriusi szolgálatra avatta fel. Elhívása ott kezdődött, hogy gyermekkorában az Úrnak adta az életét, majd misszionáriusokról szóló evangéliumi füzetecskéik hatására benne is az munkálódott ki, hogy ő is misszionárius lesz. A szocializmus idején az egyetlen előtte kinyíló ajtó ebben a nyugat-afrikai országban volt, ő pedig bement rajta. Egészségügyi ismereteit kamatoztatva *orvos-asszisztensként* dolgozott egy kórházban Sierra Leonében. Ez után felkérést kapott a *Sierra Leone-i Baptista Lelkészképző Bibliais-*

kola tanári, majd igazgatói feladatkörének betöltésére. Amikor kitört a polgárháború, menekülnie kellett, 1995-ben tért vissza *Magyarországra*. Egy ideig az *Egyesült Államokban* élt, majd 2006-ban utazott el ismét az afrikai országba, ahol összesen tizennyolc évet szolgált.

In Memoriam Fűredi Kamilla - Afrika vasárnap 2016.5.8 Kispest (részlet)

A sok erőfeszítés során szervezete súlyosan legyengült és kórházi ellátásra szorult. Betegsége miatt haza kellett szállítani őt Magyarországra, ahonnan még vissza szeretett volna menni Sierra Leonéba. De Isten álomban megmutatta neki, hogy most már *a menny ajtaja* van kinyitva számára. 2016-ban költözött az Úrhoz.

Sierra Leone Nyugat-Afrikában van, az Egyenlítőnél kicsit fentebb, az Atlanti-Oceán partján. Területe és lakossága kb. mint Magyarorszáé, mindkettő egy

kicsit kisebb, bár a lakosságra nézve ez csak holnapig igaz, mert a népesség ott gyorsan növekszik. Mi viszont jóval gazdagabbak vagyunk, a magyar GDP 32x-e az övékének. Fővárosa: Freetown, azért kapta ezt a nevet, mert az ország felszabadított rabszolgák viszátelepítésével alakult. Ez egy trópusi ország, ahol két évszak van, száraz és esős. Egy többpártrendszerű, alkotmányos köztársaság, ahol az állam és a vallások különválasztva működnek. Lakosságára nézve főleg muszlim ország, de sok keresztény is van, ráadásul a vallási tolerancia magas, ami könnyebbé teszi a missziót, mint más muzulmán országokban. Az ország mezőgazdaságból és bányászatból él. Nagy a szegénység.

Kamilla testvérnő tanítványai mára már a helyi baptisták vezetői. A kinti testvérek óriási munkát végeznek, az evangélium hirdetése mellett iskolákat, kórházakat üzemeltetnek, de sokszor még egy-egy életveszélyessé vált országút kátyúinak kijavítását is a helyi lelkész végzi el a közösség férfiival.

Az ottani hívők nemrégiben segítséget kértek a magyar testvérektől. A magyarországi baptista közösség hitben azt vállalta, hogy elindítja a **„Fűredi projektet”**, és lesz **húsz olyan gyülekezet**, amely beáll **húsz Sierra Leone-i vidé-**

ki lelkipásztor mögé támogatóként, és havi \$100-al támogatja őket, ami ebben az országban egy család ellátására alkalmas, jó fizetésnek számít. Jelenleg ottani lelkipásztor testvéreink ennek az összegnek a tizedéből (!) élnek, és idejük nagy része azzal megy el, hogy fenntartsák a családjukat, így kevesebb idejük marad a lelki munkára. Ez a pénz reménység szerint jelentősen fellendíti majd az ottani missziót. Jelenleg 7-8 gyülekezet és pár magánszemély vállalta fel a rendszeres adakozást, többen egy egész évnnyi összeget előre küldtek. Így lehetőségünk nyílt arra, hogy az első három hónap támogatását személyesen magunkkal vigyük, és közvetlenül átadjuk az érintett lelkipásztor családoknak, és biztosítsuk a hosszú távú támogatás megérkezésének védett és átlátható útját. Emellett videó-interjúkat készítettünk ezzel a húsz testvérrel, hogy az itthoni közösségben őket bemutatva a kapcsolatot személyesebbé tudjuk tenni.

Ha valaki szeretne többet tudni, akkor ajánlom megtekintésre a Szimon testvér által készített kisvideót itt: <https://www.baptist.hu/elindult-a-sierra-leone-i-pasztorok-tamogatasa/> továbbá a Füredi Projekt weboldalán egyenként is megtekintheti a támogatott lelkipásztorokat <https://furediprojekt.com/>.

Ha valakit az Úr úgy indít, hogy támogatná ezt a projektet [Amerikából is megteheti], az adományt a Magyarországi Baptista Egyház számlájára kell küldeni, s ők juttatják célba azt. Banki információt a szerkesztőtől kérhetünk. Szerk.]

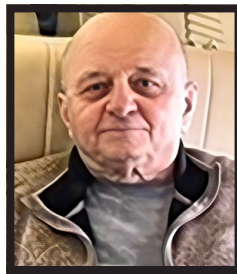
Nemeshegyi-Horvát György

PHOENIX / CHICAGO

SZÜCS SÁNDOR (79)

2025. december 30-án került sor Szűcs Sándor testvérünk emlékstentiszteletére az arizonai Phoenixbe. A megemlékezésnek az *Első Phoenixi Magyar Református közösség* adott otthont, ahol testvérünk életének utolsó szakaszában lakott és szolgált. Az emlékstentiszteletet *Benedek Zsolt* főgondnok köszöntése nyitotta meg. Az igei szolgálatot Szűcs Dávid alhambrai baptista lelkipásztor végezte, a 2Tim 4,6-7 alapján a győztesként befejezett életéről prédikált. Sándor testvérünk életútját fia, *ifj. Szűcs Sándor* ismertette, majd személyes emlékek megosztása következett id. *Cseh Magda*, *Cseh Magdika* és Sándor részéről. Az emlékstentisztelet *Debreczeni Ágota* vigasztaló szavaival végződött, amit egy szeretetvendégség követett. A feltámadás reménységével búcsúzik Szűcs Sándor testvértől felesége, *Anikó*, fiai, *Sándor* és *Zoltán*, menyei, unokái, rokonai és gyülekezte. *Szűcs Dávid*

Szűcs Sándor testvért 79 éves korában érte a hazahívó szó. Temetésére Chicagóban került sor 2026. január 10-én. A temetésen népes gyülekezet, barátok, rokonok és a chicagói magyar baptista testvériség vették körül részvétellel Anikó testvérnőt és a gyászoló családot.

Az istentiszteleten gyülekezetünk tagjai énekkel szolgáltak. *Cseh Magda* testvérnő egy szívhez szóló verssel bátorította a családot. Szűcs Alex egy személyes hangvételű megemlékezéssel gazdagította az együttlétet.

A vigasztalás igéit Lukács János lelkipásztor hirdette a Zsoltár 73:23-28. alapján: „De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőséged-

be fogadsz. Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban. Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké! Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiírtod mindazokat, akik elhagynak téged! De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tetteidet.”

A sírkertben a 23. Zsoltár szavaival és Demeter András testvér imádságával helyeztük végső nyugalomba testvérünk földi maradványait.

Szűcs Sándor testvér hosszú évtizedekig volt gyülekezetünk építő tagja. A chicagói gyülekezet saját halottjának tekinti Szűcs testvért.

DEÁK JÓZSEF (90)

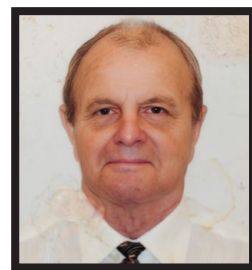
Deák József testvérünk hosszas szenvedés után 2025. december 22-én, 90 éves korában az Úrhoz költözött. A virrasztási istentiszteleten december 28-án sokan körülvették szeretetükkel Kató testvérnőt és lányait, Zefikét, Katókát és férjét Ken-t. Testvérünk a chicagói gyülekezet szeretett tagja volt évtizedeken át. Élő imái mindannyiunknak hiányozni fognak.

A virrasztási istentiszteleten a gyülekezetünk testvérisége lelki énekekkel szolgált. A nekrológot József testvér lánya, Katóka olvasta fel magyarul és angolul, sok személyes emléket is belefűzve testvérünk élettörténetébe. A vigasztalás igéit Lukács János lelkipásztor hirdette magyarul és angolul a 2Korinthus 1:3-4 szakaszt idézve: „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassuk azokat, akik bármilyen nyomorúságban vannak, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.”

Másnap délelőtt került sor a temetési istentiszteletre. A remény üzenetét Lukács János lelkipásztor hirdette a Jób 19:25-27 alapján: „Mert tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára megáll a por felett. És miután a bőröm szertefoszlik is, testem nélkül is meglátom az Istent. Saját magam látom meg Őt, tulajdon szemeim látják meg őt, nem valaki más.”

A sírkertben a 23. Zsoltár mondataival búcsúztunk szeretett testvérünkől.

Lukács János

I really enjoyed what this mini youth conference had in store for us.

Regarding the activities, I along with about 10 others went skiing and snowboarding at Pine Knob Mountain. Although I fell a couple of times while skiing, I still had a great time with the youth.

There was also a lot to learn from the weekend's message about how to maintain a healthy, godly, and spousal relationship. At the start of Sunday we had Argyelán Miki lead us in our prayer section, and later during the sermon Rev. Huli talked about the "three-threaded rope," which emphasized that a man and woman alone are not enough for a healthy relationship, but that there needs to be a third person involved, which is God.

It was also highlighted that it is important to be surrounded by a community of God-fearing people who we can consult throughout our relationship journey.

On Saturday night we had a Q&A session where we discussed questions related to the weekend's theme. Huli Sándor also helped answer these questions along with what we came up with in our group discussions.

This youth program felt more relaxed because we had more time to spend with each other, playing board games and having conversations that we might not have had time for at a larger conference.

I appreciate everyone who came from Canada, Chicago, New York, Ohio,

Louisville and Detroit. I also appreciate everyone who helped organize and everyone who attend this mini youth conference. I look forward to the next youth conference in Florida and hope to have a similar enjoyable experience.

Filip Erdokozi

"I WOULD NOT BE A CITIZEN WHERE JESUS WAS AN ALIEN"

David prayed, *"I am a sojourner with you, a guest, like all my fathers"* (Psalm 39:12). Charles Spurgeon commented: *"I walk through this sinful world as a pilgrim in a foreign country. Thou art a stranger in Thine own world. Man forgets Thee, dishonors Thee, sets up new laws and alien customs, and knows thee not"*.

Spurgeon was right: When Jesus came into the world, *"The world was made through him, yet the world did not know him"* (John 1:10). This was true even of his own people: *"He came to his own, and his own people did not receive him"* (v. 11).

When you are living in a foreign land, you have a binary choice: you can adopt the language, customs, and culture where you live, or you can remain as you are. The pressure to do the former is intense: everyone wants to be liked, to fit in, to be valued by others. For example, being branded an intolerant "homophobe" who engages in a "war on women" is something few of us want. It is far easier to go along to get along.

But if we would follow Jesus, we must refuse and resist the continuing normalization of unbiblical immorality. To do this, let's pray daily for the ability to *"test the spirits to see whether they are from God"* (1 John 4:1). Let's seek to join *"the mature . . . who have their powers of discernment trained by constant practice to distinguish good from evil"* (Hebrews 5:14).

Then let's pray for the Holy Spirit to lead and empower us (Ephesians 5:18) as we *"fear God and keep his commandments, for this is the whole duty of man"* (Ecclesiastes 12:13). Let's remember that *"God will bring every deed into judgment, with every secret thing, whether good or evil"* (v. 14). And let's remember that we are indeed sojourners in this foreign land and that *"our citizenship is in heaven"* (Philippians 3:20).

Spurgeon prayed, *"Lord, I would not be a citizen where Jesus was an alien."*

Would you make his commitment your prayer today?

Denisonforum, 03/17/2023, excerpt.

CITY UPON A HILL

by JF Kennedy Jan 9, 1961.

"History will not judge our endeavors--and a government cannot be selected--merely on the basis of color or creed or even party affiliation. Neither will competence and loyalty and stature, while essential to the utmost, suffice in times such as these.

For of those to whom much is given, much is required. And when at some future date the high court of history sits in judgment on each one of us--recording whether in our brief span of service we fulfilled our responsibilities to the state--our success or failure, in whatever office we may hold, will be measured by the answers to four questions:

First, were we truly men of courage--with the courage to stand up to one's enemies--and the courage to stand up, when necessary, to one's associates--the courage to resist public pressure, as well as private greed?

Secondly, were we truly men of judgment--with perceptive judgment of the future as well as the past--of our own mistakes as well as the mistakes of others--with enough wisdom to know that we did not know, and enough candor to admit it?

Third, were we truly men of integrity--men who never ran out on either the principles in which they believed or the people who believed in them--men who believed in us--men whom neither financial gain nor political ambition could ever divert from the fulfillment of our sacred trust?

Finally, were we truly men of dedication--with an honor mortgaged to no single individual or group, and compromised by no private obligation or aim, but devoted solely to serving the public good and the national interest.

Courage--judgment--integrity--dedication--these are the historic qualities of the Bay Colony and the Bay State--the qualities which this state has consistently sent to this chamber on Beacon Hill here in Boston and to Capitol Hill back in Washington.

And these are the qualities which, with God's help, this son of Massachusetts hopes will characterize our government's conduct in the four stormy years that lie ahead.

Humbly I ask His help in that undertaking--but aware that on earth His will is worked by men. I ask for your help and your prayers, as I embark on this new and solemn journey."

(A true leader. Excerpt. The second half of the address.)

Így tehát minden bajunk és üldöztetésünk között megvigasztalódunk veletek kapcsolatban, testvéreim, a ti hitetek által. Mert egyszerre feléledünk, ha ti szilárdan álltok az Urban. – 1Thessz 3,7-8

Pál és Szilász a Filippiben történtek után érkezett meg Thesszalonikába. A 2. missziói útnak ezeken az állomásain bizonyára velük volt a lisztrai „tanítvány”, Timóteus is. Három hetet tölthettek csupán Macedónia legjelentősebb kikötővárosában (ApCsel 17,1-9). Az irigy „thesszalonikai zsidók” (ApCsel 17,13) – írja Lukács – hitvány emberekkel szövetkezve úgy „fellármázták a várost”, hogy már az új hívők is veszélybe kerültek. A testvérek ezért jobbnak látták az éjszaka leple alatt tovább küldeni a misszionáriusokat. Röviddel később írta Pál apostol az 1Thessz levélben: „*olyan szelíden léptünk fel közöttetek, mint ahogyan az anya dajkálja gyermekeit... készek voltunk odaadni nektek nemcsak az Isten evangéliumát, hanem a saját lelkünket is, mert annyira megszerettünk titeket*” (1Thessz 2,7-8).

Mivel nem találta módját annak, hogy újból meglátogassa őket („megakadályozott minket a Sátán” – 1Thessz 2,18), Timóteust küldte maga helyett Thesszalonikába - mint írja - azzal a céllal, „*hogy megerősítsen titeket és bátorítson hitetekben, hogy senki meg ne tántorodjék a mostani megpróbáltatásokban*”. A látogatásból visszatérő fiatal szolgatárs beszámolója váltotta ki a reakciót Pálban, amit fent idézett sorait olvasva mi is megértünk. Aggódott értük, de most megvigasztalódott velük kapcsolatban. Feléledt, szinte meglelevenedett szeretett testvéreiről hallva. A kitartásuk megszilárdította Pál hitét és reménységét is. Saját bajának és üldözteséinek az elviselésén könnyített a testvéreiről hallott jó.

Számtalan módja van annak, ahogyan bátoríthatjuk mi is egymást a testvéri kapcsolatokban. A krisztusiak őszinte érdeklődése, készségünk és képességük az együttérzésre, amit a másik meghalásáért és megértéséért ebben a mély, szent és organikus kölcsönösségben, Pál kedvenc, Urunktól vett szavajárása szerinti „egységben” az idők és a távolságok ellenében is megélünk, az még a világ számára is érthető, hihető prédikáció (Jn 17,11.20-23).

Timóteus beszámolóját hallva arról, hogy a gyülekezet hitben él és a kedves thesszalonikai testvérek csodásan bírják a gyűrődést, lángra kapott a hit Pálban: „Lám, volt értelm! Erdemes küzdeni!” Akkortájt történt (ApCsel 18), hogy már lerázta ruhájáról a port, és ítéletet citált az ellenszegülő és őt szidalmazó korinthusiak fejére..., de most! „Feléledt”

- hinni tudott az Úr szavának, aki éjjeli látomásban hozta tudtára milyen sok népe van Korinthusban. Másfél év múlva, amikor hamis vádakkal a törvényszék elé állították, maga Gallió helytartó nem hagyta az evangélium védelmében megszólalni. Enyhén szólva: elszámította magát Szószthenész.

Kölcsönös kapcsolatokban élve és erősödve végezzük a szolgálatunkat. Nem szólóban vívjuk a hit harcát. „*Tegyétek teljessé örömet*” – írja másutt Pál (Fil 2,2). Áldás-csatornák mentén élünk... egységben.

Köszönjük meg Istennek, amikor mások hite megerősít minket!

Novák József

RENDELT IDŐ

„*Mindennek megszabott (rendelt) ideje van, meg van az ideje minden dolognak az ég alatt.*” (Préd 3,1)

Minek van itt az ideje ma, Uram? Új napot adtál, napokat, évet, talán még éveket is... Azt szeretném tenni, aminek most van az ideje.

Dehát, annyi mindent nem végeztem el csak az elmúlt hónapokban is – azokkal mi lesz? Segíts Uram, hogy ami pótolható, pótoljam azt! Segíts, hogy ami végleg elmúlt, s mögöttem van, mögöttem hagyjam, s az előttem lévőkkel törődjem.

Mi a mai feladatom, mire adsz ma lehetőséget? Köszönöm, hogy meg fogod értetni velem, hiszen jól értesz a nyelven – azért jöttél el, hogy minden fontosat elmagyarázhass nekem. Figyelek, itt van Igéd a kezemben.

Herjeczki Géza

**Azonnal, vagy:
"Ej, ráérünk arra még?"**

Ha nem hisszük, hogy közel van a vég, akkor mindegy, hogyan élünk. Hiszen bármilyen bajt okoztunk, rendbe hozhatjuk holnap, vagy bármikor, amikor majd kijön a lépés. De ha jön a „vég”, ha már közel van, akkor az életvitelünket, a saját- vagy a mások életében okozott bajokat rendbe kell hoznunk – nem valamikor vagy holnap vagy majd pár óra múlva, hanem most, azonnal. (f. HG)

“*If we don't believe that the end is near, then it doesn't matter how we live. After all, whatever messes we have made, we can clean them up tomorrow, or whenever, as the case may be. But if the end is coming, if it is near, then how we live, and the mess we have made in our own lives, and in the lives of others, needs to be cleaned up, not whenever, or tomorrow, or even later today, but right now.*” (James Koester cited by Denisonforum)

Tiszteletlen istentisztelet?

Olvasandó: Malakiás 1:6-14

Felszínes vizsgálódás alapján azt mondhatnánk, hogy a próféták istentisztelet-ellenesek voltak. Gondoljunk csak az Úrnak Amósz által tolmácsolt keserű szavaira: „*Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket... Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hizlalt állatokból adtok! Távozzatok előlem hangos éneklésekkel, hallani sem akarom lantotok zengését!*” (5:21-23). Némelyek ezzel és a hozzá hasonló kijelentésekkel indokolják közösségi alkalmaink járvány szerűen terjedő *elrendetlenítését*. Nem veszik észbe, hogy Istennek nem magával az istentisztelet rendezettségével van baja, hanem azzal, ha a jól szervezettség a tisztátalanságok, a bűnök álcázását szolgálja. Az Örökkévaló ugyanis rendszerető. Ezért javallhatja majd századokkal később Pál apostol a kócos istentiszteletű korinthusiaknak, hogy ha oly nagyra vannak Szentlélekkel beteltségükkel, akkor „... *minden illendően és rendben történjék*” (1Kor 14:40) összejöveteleiken. A most olvasott igében is az istentisztelet sunyi megszegényítését kéri számon népétől az Úr.

Isten jól tudja, hogy gyermekei többnyire szegények anyagiakban, és az istentiszteleti szolgálatokra való felkészítettségben is. Jó Atyáknak ez a tudása rólunk azonban nem jogosít fel bennünket a hanyagságra, mert más a *szerény*, és megint más a *hitvány*, a *kisigényű*, a *selejtés*.

Urunk nem kívánja tőlünk, hogy aranyból formált ötvös-remek legyen az úrvacsora készletünk, de bizonynyal kedves előtte, ha az egyszerű eszközök gondosan kezelve kerülnek az Urasztalára, s ha az, aki a szent jegyeket magához veszi, lélekben alaposan felkészülve, Istennel és emberekkel rendezett közösségben teszi ezt.

Az Örökkévaló megérti, ha nem egy színművész szakmaiságával mondod el verses bizonyosságtételeidet, de utálatos előtte, és szeretetlenség hallgatód íránt, ha felkészületlenül, a szöveggel előadás közben ismerkedve motyogod bele a mikrofonba a veretes sorokat.

Az istentiszteletben megmutatkozó hanyagság nem sok jót ígér a hétköznapokra. Aki hanyag a védett, testvéri környezetben teljesítendő szolgálatokban, arról aligha hihető, hogy képes lesz az Úrnak tetsző összeszedett, igényes tanítványi tevékenységre a mindennapokban.

Uram, segíts, hogy irántad való tiszteletemet ne csak szavaim tükrözzék, hanem a tőlem telhető és hozzád illő legszébb és legtisztább szolgálatok is!

Győri Kornél

Túrmezei Erzsébet:

Amikor nincs tovább...

Egy darabig elvisz a láb is ...
de gyilkos ingoványhoz ér ...
félelmetes szakadékhoz ér ...
zúgó folyam partjához ér ...
és akkor nincs tovább.

Egy darabig elvisz a szív is ...
utat lel ingoványon át
lélekvesztőt a folyamon ...
aztán elér oda, ahol
a szívnek sincs tovább.

És ha már a szív sem lel utat
át gyilkos ingoványokon,
folyamon, sellőn, tengeren:
a hiten, a hiten a sor,
és mégis van tovább.

A hit elvisz... elvisz a célig.
Megfáradottnak szárnyat ad.
És vészen át és poklon át
oda, az Istenig ragad.
És akkor nincs tovább.

Nincs tovább, mert vége az útnak,
és nincs tovább a küszködés,
és nincs tovább a fájdalom.
Csak az élet, csak az öröm,
a béke van tovább.

Napról napra! Így volt jó!

Napról napra! Így volt jó!
Manna, Istentől hulló.
Rendelje ki kegyelem
Mindennapi kenyerem!

"Napról napra", mind, mi kell!
Számolj az ígérettel!
Hagyd az órló gondokat!
Mára szedd a mannádat!

Jézus, Néked átadom
Minden tervem, szándékom.
Áldott, aki szót fogad—
Ez a kedves áldozat!

Napról napra Néki élj!
Áldást, erőt Tőle kérj!
Értékes lesz élted itt,
Ő megáldja éveid!

Nagyratörő vágyaid,
Hagyd mihaszna álmaid!
Hagyd a holnap terheit,
Vesd az Úrra gondjaid!

Bármit diktál életem,
Hittell várva kéretem.
Hadd éljek így gondtalan,
Hálásan és boldogan!

J. Conder, ford: Anna P. Williams
Meghallgatható itt: https://hymnary.org/text/naprol_napra_igy_volt_jo

MIRE JÓ A BIBLIAOLVASÁS?

A történet egy öregemberről szól, aki Kentucky hegyei közt élt fiatal unokájával. Minden reggel a nagyapa korán kint ült a konyhában, és olvasta régi, megviselet Bibliáját.

Az unokája, aki ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánozni igyekezett a nagyapját. Egyik nap megkérdezte: *Papa, én is próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?*

A nagyapa, aki közben szentet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: *Fogd meg ezt a szenes kosarat, menj le a folyóhoz, és hozz egy kosár vizet!*

A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz.

A nagyapa nevetett, és azt mondta: *A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad!* és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra. Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a kosár csak üres volt, mire hazaért. A szuszából kifogyva mondta nagyapjának, hogy lehetetlen a kosárban vizet hozni, és elindult, hogy vödört kerítsen a kosár helyett.

Az öregember ezt mondta: *Nem akarom, hogy vödörrel hozd a vizet; én egy kosár vizet kérek. Meg tudod te azt csinálni, csak nem igyekszel eléggé.*

Ezzel el is indult, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy megnézi, hogyan sikerül a következő forduló. Bár a fiú tudta, hogy lehetetlen, most már csak azért törte magát, hogy lássa a nagyapja az igyekezetét. Megmerítette a kosarat, és futott, ahogy csak tőle telt. Természetesen sokkal azelőtt, hogy elérte volna a nagyapját, a kosár már üres volt. Alig bírt beszélni: *Látod, papa, nincs értelme, ugye te is így gondold?*

Az öregember azt mondta: *Nézd meg a kosarat!* A fiú ránézett, és a kosár más-milyen volt. A régi, piszkos szenes kosár helyett egy tiszta kosár volt.

Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül-belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Krisztushoz, a Fiához hasonlókká leszünk.

Szánj időt, hogy elolvass Isten Szavából valamennyit minden nap! Élj egyszerűen, szeress nagyvonalúan, tördődj őszintén, beszélj kedvesen, a többit hagyd Istenre.

Békehírnök, 2007. 5. szám

Elgondolkodtató kérdésekre választ Isten Igéjében találunk

Prédikátor 3,16-22

Tele van elgondolkodtató kérdéssel a Prédikátor könyve. Ez a szakasz különösen is fontos kérdéseket vet fel. Talán azért van a Bibliánkban, hogy megkeressük rájuk a választ? *„Ki tudja, hogy fölszáll-e az emberek lelke a magasba?”* Én az örök élet reményében és hitében élek. A Prédikátorral nem vitatkozom, de elmondanám neki, hogy kérdéseire később egészen egyértelmű válaszokat adott a Szentírás, Isten kijelentett Igéje. Ne féljünk semmilyen kérdéstől, hanem keressük meg rá a választ az igében!

Ha *„ugyanolyan lélek van mind-egyikben, nem különb az ember az állatnál”,* akkor indokolt a kérdés, hogy *„fölszáll-e az emberek lelke a magasba, és leszáll-e az állatok lelke a föld alá?”* Isten Igéje azonban egyértelműen azt állítja, hogy az embert Isten a saját képére és hasonlóságára teremtette, lelkét adta porból formált (sok mindenben az állatok testéhez hasonló) testébe. *Lényegileg más, mint Isten többi teremtménye.* S hogy föl vagy leszáll-e az ember lelke, arról is világosan tanít az Újszövetség. Helyet készített követőinek a Megváltó, mégpedig Isten örök országában. **A néhez kérdésekre nem nekünk kell „kitalálni” a választ – ott vannak azok a Bibliánkban. Olvassuk figyelmesen, imádkozva!**

Herjeczki Géza

Tanmese a hitelességről

Egyik nap Szókratész egyik tanítványa a piacról hazafelé jövet megszólította a mestert:

– *Tudod, mit hallottam egy barátodról?*

– *Várj csak! – mondta Szókratész. – Lássuk, hogy a mondanivalód kiállja-e a hármas szűrőpróbát!*

– *Hármas szűrő?*

– *Igen! Az első az igazság. Teljesen biztos vagy-e abban, hogy amit hallottál, az a tiszta igazság?*

– *Nem, hiszen csak most hallottam.*

– *Rendben, szóval nem tudod, hogy a hír igaz-e vagy sem. Lássuk a második szűrőt, a minőséget! Amit hoztál, az valóban jó hír?*

– *Nem, épp ellenkezőleg.*

– *Tehát valami rosszat szeretnél mondani róla, de azt sem tudod, hogy igaz-e vagy sem. Ennek ellenére még kiállhatod a próbát, ha átmegy a hasznosság szűrőjén. Hasznos lehet-e számomra az, amit mondani szeretnél a barátomról?*

– *Nem, nem igazán.*

– *Nos, ha így áll a dolog, s a híred nem biztos, hogy igaz, nem is jó, és nem is használ senkinek, akkor miért kellene bárkinek is elmondanod? – Szókratész*

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

125 ÉVES JUBILEUM MUNKÁCSON

1923. április 4-én Munkácson mér-földköhöz érkezett a magyar baptista misszió. Hivatalosan is bejegyezték a baptista egyházat **Munkácsi Baptista Hitközség** néven. Ezzel a bejegyzéssel új korszak vette kezdetét a kárpátaljai misszióban. Noha a hivatalos regisztráció huszonöt évet váratott magára, a kezdeti munka 1898-ra tehető, ezért mi kárpátaljai baptisták ezt az időpontot tartjuk a misszió elindulásának. Szerettük volna ezt a 125 évet méltóképpen megünnepelni és megemlékezni azokról a hithűsokról, akik hűségesen kitartottak, előttünk jártak, ugart törtek.

A szószéknél: Novák Zsolt (igehirdetés), Nehra Bálint, Nagy-Kasza Dániel és Stumpf Imre (köszöntés)

A 125 éves múlt bővülködik áldásokban, győzelmekben, de ugyanakkor üldöztetésekben és csalódásokban is. Talán már említeni sem kell, hogy Kárpátalja s benne a magyar baptista misszió is, öt államhatalmat volt kénytelen kiszolgálni és túlélni. Ebben a zavaros évszázadban nagyon sok törekvés volt arra nézve, hogy ezt a kis magyar baptista közösséget elnémissák, ellehetlenítsék és asszimilálják. Amikor a hatalomnak kívülről nem sikerült célt érnie, akkor belülről próbálkozott több kevesebb sikerrel. Az Úr mégis megőrizte ezt a kis nyáját, és sokan voltak, akik hűségesen kitartottak, nem hátráltak meg és végezték a missziómunkát. Az ő fáradozásuknak a gyümölcse, hogy még ma is beszélhetünk kárpátaljai magyar baptista misszióról.

Az utóbbi években szorgos munkával összegyűjtöttük mindazokat a fellelhető anyagokat, amik megtalálhatók különböző korszakban a baptistákkal kapcsolatban. A megtalált információk alapján összeállítottunk egy rövid történelmi beszámolót, ami tartalmazza a legfontosabb állomásokat a misszióval kapcsolatban.

Kicsit megkésve ugyan, de 2025. október 25-én Munkácson megtartottuk a jubileumi ünnepségünket. Ennek az alkalomnak a **Munkácsi Magyar Ház** adott otthont, ami egy nagyon szép, impozáns épület, amely jellegében is minden módon az elmúlt száz évre emlékeztet. Az ünnepségre meghívást kaptak a kárpátaljai magyar baptista gyülekezetek és mindazok, akik valamilyen módon az elmúlt évtizedekben részt vettek a misszióban s akik elszármaztak Kárpátaljáról vagy a háború miatt voltak kénytelenek elmenni. Sajnos nem mindenki tudott eljönni, de mindazok, akik mégis eljöttek megtapasztalhatták, hogy Isten hűséges és nem hagyja el az ő népét.

Az igehirdetés szolgálatát **Novák Zsolt** végezte. Köszöntések hangzottak el **Nehra Bálint**, **Stumpf Imre**, **Mátis Csaba** és **Nagy-Kasza Dániel** részéről. Az ünnep-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskő Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT !

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzási Pál elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Püskő Dániel elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

ség keretén belül felolvasása került a 125 év rövid összefoglalója, ami hálaadással hallgatott a gyülekezetet. Imádkozunk azért, hogy legyünk mi is minden körülményben hűségesek a mi Urunkhoz.

Jelenleg **Beregszászon** kettő gyülekezetben, **Benében**, **Guton**, **Gáton** (magyar és roma), **Kisdobronyban**, **Rafajnán**, **Beregújfaluban**, **Kígyóson**, **Ungváron** és **Zápszonyban** hallatszik magyar nyelven az evangélium. A gyülekezeteket és körzeteiket öt lelkipásztor és két diakónus igazgatja.

Nagy-Kasza Lona

Ahogy a Máté 21:8-15-ben látjuk, Jézus szelíden, számárháton ülve vonult be Jeruzsálembe, miközben a tömeg „Hozsánnát” kiáltott. Máté azt is elmondja, hogy a gyermekek a templomban is folytatták a „Hozsánnázást” (v.15)

Az énekiró, *Jeanette Threlfall* (1821-1880) ezt az ünneplést képzelte el, különösen a gyermekek szerepét hangsúlyozva, a „Hozsánna, a magasban” című énekében.

Miss Threlfall-nak elég nehéz gyermekkorra volt. Az angliai Blackburnben született, Henry Threlfall és Catherine Eccles gyermekeként, de szülei korán meghaltak. Haláluk után nagynénje és nagybátyja nevelte, majd élete végéig más rokonoknál lakott. Két súlyos baleset következtében előbb sánta lett, majd súlyosan mozgássérültté vált, és ágyhoz kötve élte az életét.

A körülmények ellenére az életéről szóló beszámolók azt mutatják, hogy Miss Threlfall mindig derűs volt, és nagyon szeretett verseket, énekeket írni. Egyik szép imádsága így szól: „*Ó, szerető Atyám, adj erőt szegény gyermekednek! Te tudod, hogy nincs neki. Ó, szerető Atyám, adj neki erőt kimondani: »Legyen meg a Te akaratom!»*”.

Threlfall versei két kötetben jelentek meg: „*Woodsorrel: Leaves from a Retired Home*” (1856) és „*Sunshine and Shadow*” (1873) címmel. A „Hozsánna, a magasban” először a „*Sunshine and Shadow*” kötetben jelent meg, majd az ELLACOMBE dallammal párosítva bekerült a skót egyházi énekeskönyvbe (Scottish Church Hymnary, 1898). A dallam szerzője ismeretlen, de először a viktoriánus egyetemi professzor és zeneszerző, *William Henry Monk* (1823-1889) harmonizálta. A dallam ismétlődő mintái a tömeg kántálását idézik, ahogy Jézus bevonult Jeruzsálembe.

Az eredeti vers négy versszakból állt. A gyermekek fontossága Jézus szolgálatában végigkíséri Miss Threlfall versét, és segít elmélyíteni a gyermekekről alkotott képünket a mai szolgálatunkban is. Az első versszakban a gyermekek a templomban énekelnek Jézus bevonulása után (Máté 21:15). Lehetséges, hogy ugyanazokról a gyermekekről van szó, akiket Jézus korábban megáldott Máté beszámolója szerint: „*Hagyjátok e kisgyermeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek; mert ilyeneké a mennyeknek országa.*” (Máté 19:13-14, Károli). A gyermekek mesterkéletlen és hiteles dicsőítése azt a gyermeki hitet illusztrálja, amelyet Jézus elvár követőitől (Máté 18:1-4). Jézus örömmel fogadta a gyermekek dicséretét (Máté 21:16), a 8. zsoltár 3. versét idézve:

HÁLA NEKED, HÁLA NEKED!

Fűr Béla, 2024

B.B. McKinney

1. Kő-sző-nöm seb-he-lyes két ke-zed, a-mel-lyel megmen-tet-tél. _____
 2. Kő-sző-nöm Úr Jé-zus vé-re-det, bú-ne-im le-mos-ta mind. _____
 3. Egy-kor ha men-nybe meg-ér-ke-zed, gyer-me-ke-d e-lőt-ted áll. _____

Kő-sző-nöm sze-re-tő szí-ved a-mel-lyel úgy sze-ret-tél. _____
 Nem va-gyok jö-ve-vény, ár-va, fe-lém a men-ny ho-na int. _____
 Te-ró-lad zeng majd az é-nek, Úr Jé-zus, di-cső Ki-rály. _____

Há-la Ne-ked, há-la Ne-ked, U-ram, tu-dom, na-gyon sze-ret-sz.
 Há-la Ne-ked, há-la Ne-ked, U-ram, tu-dom, na-gyon sze-

Szí-vem nem fél, benned re-mél, há-la Ne-ked, mert meg-men-tet-tél.
 retsz. A szí-vem nem fél töb-bé, há-la Ne-ked, mert megmen-tet-tél.

„*A csecsemők és csecsszopók szájával erősítetted meg hatalmatodat...*”.

Engedjük-e ma a gyermekeink hangját megszólalni az istentiszteleten, és segítünk-e nekik, hogy szívesen látottak érezzék magukat ott? Hogyan taníthatnak minket a gyermekek arra, hogy jobban felvállaljuk a hitünket és magasztaljuk Szabadító Istenünket?

Miss Threlfall éneke arra is emlékeztet bennünket, hogy tekintsünk előre, arra az időre, amikor Jézus belép az új Jeruzsálembe, ahol megszámlálhatatlan fehér ruhás sereg kiáltja majd: „*Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!*” (Jel 7:9-10).

Huli Sándor gyűjteményéből

„Hozsánna a magasban!”

- A gyermekhad kiált.

A vidám hang betölti

A templom csarnokát.

Annak, ki egykor őket

Áldón ölelte át,

Bár egyszerűn, de szívből

Zengnek halleluját.

4. „Hozsánna a magasban!”

– Most is zengjen a dal,

Az Úr Krisztus Királynak

Dicséret, diadal!

A szívünk, szánk dicsérje

Megváltónk szüntelen,

Míg majd örökre áldjuk

Fönn tisztán, büntelen! (HH294)